

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 1717/06
20.04.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: мр Јадранке Ињац, председника већа, Боривоја Буњевачког и Зоје Поповић, чланова већа, са саветником Љиљаном Петровић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца АА на издржавању казне у Окружном затвору у Београду, против решења Министарства правде, Управе за извршавање заводских санкција из Београда, број 702-00-276/2006-18 од 28. 03. 2006. године, у предмету промене места издржавања казне, у нејавној седници већа одржаној дана 20. 04. 2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Министарства правде, Управе за извршавање заводских санкција из Београда, број 702-00-276/2006-18 од 28. 03. 2006. године, у односу на АА на издржавању казне у Окружном затвору у Београду.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем, из Окружног затвора у Београду у Казнено поправни завод у Пожаревцу – Забели накнадно се распоређују лица ближе означена у диспозитиву оспореног решења, између осталих и тужилац АА.

Тужилац у тужби побија законитост оспореног решења туженог органа истичући да по доласку у Окружни затвор Београд није направио ниједан дисциплински прекршај нити је икада на четворогодишњој казни дисциплински кажњен. Наводи да је једини разлог за његов премештај неправдоснажна казна од 15 месеци која стоји. Из ових разлога не постоји нити један разлог који је наведен, а који повезује било како било које осуђено лице чије се име налази на датом решењу. Предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу, тужени орган у целости је остао при разлозима из образложења свог решења, са предлогом да Врховни суд тужбу тужиоца одбије, као неосновану.

По разматрању тужбе, одговора на тужбу и свих списа овога спора, Врховни суд Србије је нашао да је тужба основана.

Основано се тужбом тужиоца указује на незаконитост решења туженог органа.

Из образложења оспореног решења се види да је ово решење донето на основу одредбе члана 40. Закона о извршењу кривичних санкција ("Службени гласник РС" број 85/05), а ставом 2. овог члана је предвиђено да се у казнено поправни завод затвореног типа са посебним обезбеђењем накнадно распоређује осуђени за којег се приликом испитивања личности утврди да би битно угрозио безбедност осталих осуђеника, или који за време издржавања казне битно нарушава кућни ред, као и осуђени за кога се утврди да су предузете мере поступања према њему остале неуспешне.

Диспозитивом оспореног решења је одлучено о накнадном распоређивању шест лица, између осталих и тужиоца, а по оцени Врховног суда Србије, разлози из образложења оспореног решења нису дати у складу са одредбом члана 199. став 2. ЗУП-а. Тужени у образложењу оспореног решења није утврдио одлучне чињенице за примену наведене материјално правне одредбе, већ је само навео да је управник Окружног затвора у Београду предложио накнадно распоређивање лица из диспозитива оспореног решења у казнено поправни завод затвореног типа са посебним обезбеђењем, на основу образложеног мишљења стручних служби, наводећи да они битно угрожавају безбедност осталих осуђеника. Тужени орган је поступио на изложени начин имајући у виду криминолошки статус осуђених, па је утврђено да не постоје услови за издржававање казне затвора у Окружном затвору у Београду и да се из безбедносних разлога и потребног програма поступања сва ова лица распоређују у казнено поправни завод затвореног типа са посебним обезбеђењем.

Међутим, по оцени Врховног суда Србије, разлози из образложења оспореног решења су дати сумарно и уопштено у односу на свих шест лица, па се противно одредби чл. 199. ст. 2. ЗУП-а не могу проверити посебни разлози, у односу на свако од тих лица, којима се тужени орган руководио за доношење оспореног решења као у диспозитиву.

Имајући у виду наведене разлоге, Врховни суд Србије је поднету тужбу уважио и поништио оспорено решење, одлучујући као у диспозитиву пресуде у смислу члана 38. став 2. у вези члана 42. став 2. Закона

о управним споровима, а у новом поступку тужени орган је везан примедбама суда и правним схватањем из ове пресуде у смислу члана 61. истог Закона.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

дана 20.4.2006. године, У. 1717/06

Записничар, Председник већа - судија,

Љиљана Петровић, с.р. мр Јадранка Ињац, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ЈК